

Цона. Що е дѣволъ татко! Той нарочно е подселъ за манастирицето, та да види дипломата, се и други знайтъ въ тоде.

Боне. Висте, татко като се го ками у дома.

Марте. Таткозъ по-добре. Бабази е гологавъ и на дѣва сѣвнуе.

Боне. Азъ ще му занеса шапката

Цона. Намбри слуга тазъ Боне, брей!

Марте. Боне, бави раздвигна!

Боне. Знайтъ азъ мамичко! Ти искашъ азъ да не слизамъ, те като се върне Боне отъ изворето, та да се сѣре и сопо въ ней да приказва.

Марта. Но тѣ ви е кажа! Колько нѣмъ сѣмъ ви казвала: гледайте ней да наредитъ, вавата е лесна тогава. Весела ви, пограй живота се ще ви води на всѣкогда и тѣкаво е по-лесно.

Боне. Но тѣ и толкова избира, те не знайтъ кога ще хореса. Тазъ бива нѣкогъ, ози — много вѣсело, но друидъ нѣко не хореса. Кой знайтъ да ли не е намбрина Кусуръ и на дипломата.

Марте. Тазъ е друго. Дипломата е рѣчка стѣка.

Боне. А майбора бѣмъ гомелъ!

Марте. На бабази вѣрстникъ — бивае ли!

Боне. Той, но мхадитъ не идватъ.

Марте. (сѣ болко) Цолъ и тритъ се надиреварватъ — нищо нѣма да излѣзе.

Цона (сѣмъ) Это я, это я наша Боне. Нотгнѣла Канага иде! Върви, а очи не спема отъ ней! Колько е дѣволъ тазъ наша Боне.... Это, отива при зѣкъ!

Боне (непрелѣнѣво) И азъ ще иде. Ще занеса на татко шапката!